

ପ୍ରକାଶନ ପାତ୍ର

ସାପୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୫

ସଂସ୍କରଣ

ଜାପରିଣ ଉଷ୍ମର ସନ୍ଦାୟମିତ୍ରା ମୁଁ। ମାର୍ଗିର ଦିନେ ସନ୍ଦାୟମାଲ ପରିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷରୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାବମାସିଲ ୫୫୫

ଲେଖନେ ଶୁଭବିତୀର ପାଦେବକୁ ଦେଖିବା
ପାଇଁ ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ବାକି ଓ କଥମାଳର ଜ ୩୦ ଏ
ପ୍ରଥାନ ଦେବଗଭାର ଏବଂ ଦେଖେବ ପାଶ
ସରଦାର ଏଠାକୁ ଅଧିଥିଲେ । ପାହେବ ମହୋ-
ଦୟ ଦେଖାନ୍ତକୁ ଦେଖି ସରବାରୀ ବ୍ୟୟରେ
ଶିରେପା ଦେଲେ । ପ୍ରଥାନ ଦେବଗଭାର-
ମାଲେ ଜଣବେ ୫ * ଜା ମୂଲ୍ୟ ମାର୍ଗିଆବନ
ଯୋଗି ଓ ପାଶ ସରଦାର ମୋଟଥୋଳ ଗୁବର
ଓ ଲାଲଗାଗ ଓ କେହିଁ ଲାଲବଜାରର ପାଇଁ
ଅଛନ୍ତି ଏଥର ମୋଟ ବ୍ୟୟ ୪୫୦୦ଙ୍କା ଅଟରା
ଶିରେପା ପ୍ରଥା ଗତଚାତରେ ବିଶେଷ ପ୍ରତିକ
ଓ ତର୍ହେ ଗତଚକ୍ର ବୃଦ୍ଧି ହୁଅର ବୋଧ ହୁଏ
ସେହି ଦେବୁ କହିଁ ର ଅନୁଭବର ବରଯାଇ
ଅଛି ।

ତଳିର ବର୍ଷର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପାଞ୍ଚଅର୍ଟସ୍
ଓ ପ୍ରବେଶିକା ପଶାଶ ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ଧେର
ଦୋଷାତ୍ମକ । ତତପାରେ କଳନ୍ତିକ ତାଳିକା-
ନ୍ୟାରେ ପଶାଶ ଦେବା ପାଇଁ ପଢିମାନେ ତ୍ରିପୁ-
ରିତ ଦୋଷାତ୍ମକ ଯଥା ।

ପାଞ୍ଚଅର୍ଟସ୍ ପଶାଶ ।

କଟକ ବାଜାରୁ ଲ ଜ ୨ ର ପତ୍ର

ପ୍ରବେଶିକା ପଶାଶ ।

କଟକ ବାଜାରୁ ଲ ଜ ୧୫ ର ପତ୍ର

ବାଲେଶ୍ୱର ସୁଲ

ଶିଥ ଜ ୨ ର ପତ୍ର

ଶୋଭାର ଶିରକ ଜ ୧ ର ପତ୍ର
ଏଥପେ ଉଦୟ ପଶାଶରେ ସବସୁକା ୨୯
ଜଣ ଅଥବା କେବଳ ଶୁନ୍ତ ୩୦ କଣ ଉତ୍ସୁତ
ଦୋଷାତ୍ମକ । ଏଥୁ ମଧ୍ୟ ଦେବେକଣଶ ସଫଳ
ହେବେ ଏକମାସ ଭାବର ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।
ଆମେମାନେ ଏବାନ୍ତ ଅଶା କର୍ମ ଯେ ପାଞ୍ଚ
ଅର୍ଟସ୍ ପଶାଶରେ ଉତ୍ସୁତ ଦୋଷାତ୍ମକ ଶୁନ୍ତ-
ମାନେ ଉତ୍ସୁତ ଦେବୁକୁ ତାହା ଦେଲେ କଟକ
ବାର୍ଷିକ ଶିରେ କଲେଜ ହୋଇ ଉତ୍ସାର
ଅଗେମି ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ କରିବ ।

ବିମେଇରେମେଇକର ଶିକ୍ଷା ମରିଯାଇଅ-
ଛନ୍ତି । ଟାଇମ୍ସ ଅବ ରଣ୍ଟିଦୀର ଜଣେ ପତ୍ର-
ପ୍ରେରକ ତାହାକ ଉପସ୍ଥରେ ଏହିଥିର ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି କ ରାତିଥା ସାହେବ ଦିକ୍ଷିଣ ମରବିହଟା
ପ୍ରଦେଶରେ ଜଣେ ସାଧାରଣନାର ଆନନ୍ଦପାଦ୍ୟକ
ଶିକ୍ଷା ଥିଲେ । ସନ ୨୦୧୯ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର
ମାସରେ ସେ ଶିକ୍ଷାକର ପ୍ରକାଶ କଲେ ଏବଂ
ବିଶେଷ ଯୋଗିତା ଓ ସଫଳ ସହିତ ସେ କିମ୍ବା
ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ ତଳାଇଲେ । ଶିକ୍ଷାରେ ଯେତେ
ନିମ୍ନବେତନର ବୁକର ଥିଲେ (ଏହାକ ସଂଖ୍ୟା
୨୦୦ ଦେବ) ତାହାକର ଦେଇନ ବଜାର
ଦେଲେ, ଟାଇପ ଶିକ୍ଷା କଲେ ତଥାକ ପ୍ରାୟ
* ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ନଗନ ରଖି ଯାଇଥିଲୁଛି । କେ-
ରେକର୍ଡ ଦିନ ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସବାର ସହ୍ୟ
ଦୋଷାତ୍ମକ ମାତ୍ର ଉକ୍ତ କର୍ମ ସବାବେ ସେ

ଉପସ୍ଥକ୍ତ ନୁହନ୍ତି ଏହି ତାହାକର ବିଶେଷ ଥିଲା ।
ପତ୍ରପ୍ରେରକ ଉକ୍ତ ଉତ୍ସାରକାମୀ ପାଇଁ ତାହାକୁ
ସମ୍ବାଦର ସମ୍ବାଦ କରିବାରେ ସେ ଉତ୍ସାର
କଲେ ଯେ “ ସତ୍ୟ କଥା ମାତ୍ର ଅମ୍ଭେ ଦିବସେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବୁ । ” କର୍ମର
ଉପସ୍ଥକ୍ତ ନୁହନ୍ତି ବୋଲି ତାହାକର ହୃଦୟବୋଧ
ଦେବାରୁ ସେ ଉକ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଉତ୍ସାର କଲେ ।
ତାହାକର ବୋଧିବାର ବିଶେଷ ଦ୍ଵାରା କରିବାକୁ
ଥିଲା । ସେ ଗମ୍ଭୀର ଓ ବିବେଚକ ଥିଲେ ଏବଂ
ତାହାକର ମନ ଦୃଢ଼ ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ସମ୍ବାଦ
ଥିଲା ।

ତାତିଥୀ ଧାଦେବକ ଉପରଲକ୍ଷିତ ପରିଚୟ
ଦେବାର ତାତିଥୀ ଏହି ଯେ ଏଠା ଶିକ୍ଷା ଓ
ପ୍ରଥାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ରହେଇ ଅନୁଭବର
କରିବେ ଏବଂ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେହି ବାର୍ଷିକ ଉପ-
ସ୍ଥକ୍ତ ନୁହର ସେ ତାହା ଅଧେ ତାତିଥୀକାରୀ
ଦେଖାଇବା କରି କହନ୍ତି ଦିଲା ।

ବାରୁ ବନମାଳୀ ସି-ବ୍ ଅନୁଭବ ଉତ୍ସିର-
ଦାସ କର୍ମରେ ଉପସ୍ଥକ୍ତ ଦେଇ ସୁନ୍ଦାର ତୋ-
କାନାଳ ମହାରଜାକର ଦେଖେନ ହୋଇଥିଲୁ-
ଛି । ମହାରଜା ବନମାଳ ବାରୁକ କର୍ମରେ
ଏମନ୍ତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦୋଷାତ୍ମକ ଯେ ତାହାକର
ସାହୀଯ ବ୍ୟାକେ ସତ୍ୟର ରାଜାରବାରୁ
ବଢ଼ କ୍ଲେଶକର ଜୀବ କଲେ, ଏଥୁ ପାଇଁ ସେ

କମିଶନର ସାହେବଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥି ହୋଇ
ବାହୁଦୁ ଅପଣା ମାଝକୁ ଦେଇ ଗଲେ । ଏଥର
କମିଶନର ସାହେବଙ୍କ ସାଧାରଣେ ବାହୁଦୁର
ବେତନାବ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର ମହାରଜା ଦେଇ
ଯାଉଥିଲୁ ଓ ଏମନ୍ତ ଅଜ୍ଞାନ ପଢ଼ି ଦେଇ
ଅଛିଲୁ ଯେ କମିଶନର ସାହେବଙ୍କ ବନ୍ଦୁରେ
ବନମାଳ ବାହୁଦୁ ମଜାକରଣ ପ୍ରମାଣ ନ ଦେ-
ଲେ ମହାରଜା କିମ୍ବା ତାହାଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ-
ମାନେ ବେହି ବାହୁଦୁ କର୍ମକ ବାବାର କର
ଦେଇ ପାଇବେ ନାହିଁ । ବାହୁଦୁର ବେତନ
ମଧ୍ୟକ ଟ ୧୫୦ ଟା ହୋଇଥାଏ ଏପର
ନଗଦ ଟ ୨୫୦୦ ଟା ବାହୁଦୁ ମହାରଜା ଦାନ
କରିବେ ଯେ ଚର୍ଚିର ସଖ ମାଝକୁ ଟ ୨୫ ଟା
ଦେବ । ବାହୁ କର୍ମରେ ଛତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେତନ
ଭୋଗ କରିବେ ସେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧି-
କାରମାନେ ଚିରକାଳ ସକାରେ ଦତ୍ତକା
ରୋଗ କରିବେ ଚର୍ଚିରେ ମହାରଜାଙ୍କର କୌ-
ଣ୍ଡି ଦାନ ନ ରହିବ । ସରବାର ର୍ମେଗ ହୁ-
ଡ଼ାଇ ନେବାରୁ ମହାରଜା ଏହି ବୃଦ୍ଧି ଦାନ
କମିଶନରୁ । ରୂପସ୍ତ୍ର ବେତନ ନ ଦେଲେ
ତଳ ଗୁରୁ ମିଳିବାର କମାତ ସ୍ଵର୍ଗ ନୁହଇ
ଓ ପହଞ୍ଚିଲ ହିତରାଜିତିର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ
ବନମାଳ ବାହୁଦୁ ଦେଇଯିବାରେ ସେ ଧନଠାର
ସୁଖକୁ ଅଥବା ପ୍ରିୟ ବୋଲି ମଣିବାର ଅଭି
ଗୋଟିଏ ପରିଦ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ । ଅମ୍ବେମାନେ
ବରସା କର୍ମ ଯେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରଜାମାନେ ତେ
କୋଳାଳ ମହାରଜାର ଅନ୍ତରଣ କର ଅପଣା
ଅପଣା ବଚ୍ୟରେ ରୂପସ୍ତ୍ର ମନ୍ଦି ନୟକୁ
କରନ୍ତି ।

କେବଳ ଶିତ ଧନ୍ୟବାଦପତ୍ରମାନ ପ୍ରକାଶ
କରିବା ନିମନ୍ତେ, ଅମେରିକେ ପାଇଁ ହୋଇଅଛି।

ବିଟବଳଗର୍ଭ ସକଳ ନିବାସି
ସମୀପତ୍ତି ।

ମହାଶୟବଳ !

ଅବେ ଅଛ ଅନୁମତିକ ଜଣାଇଥି
ଯେ ଭୂମ୍ୟାଳେ ଯେ ମାନ୍ୟବର ଲେଖନେଥୀ
ଗବର୍ଣ୍ଣରସାହେବଙ୍କର ଅକପଟ ଅଭ୍ୟର୍ତ୍ତନା ବର
ଥିଲ ତବିମିତ ସେ ଭୂମ୍ୟାଳଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ
ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନ୍ତି ।

ଏହି ସମ୍ବଲପେତ୍ର ହିତା ମାନ୍ୟବରସ୍ଥାଦେବ
୨୫ମାନଙ୍କର ଅନୁଭବ ଓ ସଜ୍ଜବର୍ତ୍ତିମୂର୍ତ୍ତି ସମ୍ବଲ-
ରେ ଅବ ହଳ୍ଳୁଷ୍ଟ ବୋଲିଥିବା ବନ୍ଦ
ସୁନ୍ଦରରେ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରଭାବ କରିଥିଲା

ଏବ କୁମାନଙ୍କ ପରିପାଟି ଓ ସନ୍ଦର ରୋଷ-
ନାରୀ ପ୍ରଶଂସା କରିଅଛନ୍ତି ।

ଅମ୍ବ ଜୂପରେ ଯେ ସୁନ୍ଦର କାର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରୂ-
ଥିଲ ତାହା କୁମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ନିର୍ବିପରେ
ସଞ୍ଚାଦନ କରିବାକୁ ପାରଗ ହୋଇଥାଏଁ ଓ
ତତ୍କାଳୀନ କୁମାନଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଆମେ
ଆଜ୍ଞାଦିଷ୍ଟଙ୍କ ଗ୍ରହାକୁ ଯେ ସାହେବ ମହୋ-
ଦ୍ୟକୁ କଟକ ନିବାସିମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ଯେପରି
ପଞ୍ଚନ ଦୋଷାତ୍ମକ ସେପରି ତାଙ୍କର ସୁହୃଦୀଶ୍ଵର
ଏଇକାର କୌଣସି ଗପରେ ହୋଇ ନାହିଁ ।

四

ତଟୀ ସାହେବ କମିଶ୍ନର ବନାମ ସାହେବ
କଲେକ୍ଟର କଲେ କଟକ ଲେଖିଛି ଯା ୧୦-
ରଖ ନବମୀ ସନ୍ନ ୧୮୭୫ ସାଲ ନ ପରେ
ସନ୍ତୋଷ ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ପରେ

ମାନ୍ୟବର ଲେଖନେଥ ଗବର୍ଣ୍ଣରଙ୍ଗରେ-
ବକ୍ତା ଅଦେଶାନୁଷ୍ଠାରେ ଅମେ ଭୂମିକୁ ଓ ଭୂଗୋଳ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଏତ ମିଛନ୍ତିପାଇଲିଟ ଓ କଟ-
କର ନିରସିମାନଙ୍କୁ ଭାବର ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ଧନ୍ୟ-
ଭାବ କରାଇଥିବୁ ଯେବେଳୁ ଯେମାନେ ତାଙ୍କର
ଏ ନଗର ପ୍ରବେଶକୁ ଯତି ସୁଶ୍ରଦ୍ଧିପେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ
ଓ ଖ୍ୟାତ କରାଇଥିଲା ।

ଅବ୍ୟର୍ଥନାରେ ଜଳସାଧାରଣକର ଆନନ୍ଦ
ଶବ୍ଦ ସାହେବ ମହୋଦୟ ନର୍ତ୍ତୟ ଦୁଃଖରୁକ୍ତି
ଯେ ଶାସନ ବାର୍ଷିକ ଯେପରି ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ମଚାରୀ-
ମାନେ ଚଳାଇଅଛନ୍ତି । ତାହା ଲୋକମାନଙ୍କର
ସନ୍ତୋଷଜଳକ ଅଟଇ ଓ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵରେ ଗର୍ବୀ-
ମେଘଙ୍କ ପ୍ରଭ ସେମାନଙ୍କର ସଜ୍ଜତକ୍ଷଣି ଦୃଢ଼ାତ୍ମୁଳ
ହୋଇଥାଏ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଯାଜୟୁରର ସଂବାଦିତ
ଲେଖିଥିଲୁଗି ଯଥା “ଶମହାମାନଙ୍କ ଲେପ୍ତିନେଷ୍ଟ
ଶବ୍ଦଶୀରସାଦେବଙ୍କ ଅଗମନରେ ଯାଜୟୁର ସ-
ଦରକାଷି ଓ ଏ ଅଛଳ ନବାବିକ ପଥରେ ଏକ
ଉପକାର ଦର୍ଶାଇ ଅର୍ଥାତ୍ ସାହେବ ମନୋଦୟ
ବ୍ୟନବାଲ ମୁକାମରେ ବରାଜମାନ ହୋଇ ସେ-
ପ୍ରାନ ଭରିମ ଥିବା ଓ ହେଠାରେ ସରକାରଙ୍କ
ଚରଣର ଗୋଦାମରରରବ୍ୟାଦ ଦିଦାର ହେବା-
ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କର କରିବିହାଙ୍ଗେର ମାହାଜନ-
ମନେ ଏ ପ୍ରଦେଶର ମହିଳ ଖରିଦ କର
କେବେ ବ୍ୟନବାଲ ମୁକାମରେ ବିଶ୍ୱାମାନ
ରଖିଥିଲେ ତାହାର ଜ୍ଞାନାଚରେ ଉତ୍ୱାନା

କରିବାକୁ ନିଷେଧ କଲେ ଓ ମହାଜନମାନଙ୍କୁ
ଅଛି ଦେଲେ ଅପଣା କୁରଳବସ୍ତ୍ର ଦୂର
ସପ୍ରାହ ନିଆଦରେ ଦୂରାଇ ନେବେ ନ ନେଲେ
ସରକାର ବରଷାର ଚିଲମ ଦେବ ଏପରି ଅଛି
ଦେବାର ମାହଜନମାନେ କାଢ଼ିର ଓ ଏଠା
ମୁହଁମାନେ ନିଷ୍ଟେଜ ହୋଇ ରହିଥିବୁ ମହା-
ଜନମାନଙ୍କ ଦେଇ ଗିରିନ ଅବସ୍ତା ଥିଲା ଅବ-
ନାକୁ ଶସ୍ତ୍ର ଦେବାର ଅଣ ହୋଇଥିବୁ ଗର
ସପ୍ରାହ ପ୍ରତି ବର୍ତ୍ତମାନ ଯି ଟଳାରେ କୁରଳ
ସେ ର ହିସାବ ବରି ଅଛି ଅଗରୁ ଆହୁର
ଅଧିକ ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ । ଏ ଯାଜପୁର ସଦର
ନିବାରି ମଙ୍ଗଭଜନମାନେ ନାର୍ତ୍ତାର୍ଥିବାଳକାମାନ
ରଖିଥିବାର ସୁଲିଷ କୁଳଶ ଅନୁସାରେ ଅଣି-
ଥୁଣ୍ଡ ମେଜକୁରଧାବେବଙ୍କ କରୁରରେ ପିନଲ
ହୋଇ ଅନନ୍ତର ଦି ୨୩୩ ପା ମୂଳାବିକ ମନ୍ଦି-
ରମା ଦାଏର ଓ ବିଦ୍ରର ଦେଇଥିବୁ ଯେ ନଷ୍ଟର
ଦେବ ସମ୍ଭାବ ଜଣାଇବୁ ବର୍ଷା ବିଶେଷ ଦେବା-
ରେ ଲୋକମାନ କ୍ଲେଶିତ ଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏକାବେଳକେ ବର୍ଷା ବନ୍ଦ ଦେବାର କ୍ଲେଶିକାର-
ମାନେ ଅନନ୍ତରେ ଧାନପାରିଲମାନ ଅୟ କର
ଅଛନ୍ତି ତମାଖୁ ଓ ଆଖୁ ଫଳ ଲଗାଇବାରେ
ମଞ୍ଜୁ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଦିଶେଷ ଖାତ କେବାକ
ଗରିବମାନ ଦୁଃଖିତ ଅଛନ୍ତି ଅଛସରୁ କଥା
ଉତ୍ତମ ଅଛି ॥”

ବାଣିଜ୍ୟ ଉପର ବସୁନ୍ଧେପଣ କରିବା
ଗବଣ୍ଟିମେଷକର କାର୍ଯ୍ୟର ବିପଣନ ଅଟଇ
ଦେବ ଶପର ଗୃହନାଳୀ ମହାଜନଙ୍କ ପଥରେ
ଲେଣ୍ଡଟନେଖ ଗବଣ୍ଟିର ଉପର ଲକ୍ଷିତ ଆଜ୍ଞା
ଦେଲେ ଆମେମାନେ ଦୁଇପାଇ ନାହିଁ । ଅନ୍ତରେ
ମାନ ହୃଥିର ପଢ଼ିପ୍ରେରକ କୌଣସି ବୁମରେ
ପତଥୁବ ଓ ମହାଜନମାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ
ପ୍ରାନରେ ଗୋଦାମ କରିଥିଲୁଣ୍ଠି ସେହି ସ୍ଥାନରେ
ସରକାର ଗୋଦାମ କରିବାର ମନୋମାନ ହୋଇଥିବାକିମାନ
ରହିବବୋଲି ମହାଜନମାନଙ୍କୁ ଗୋଦାମ ଛାତା-
ରନେବାର ଆଜ୍ଞା ହୋଇଥିବ । ଏଭିନ ଆଜ୍ଞା
କିଛି ସମ୍ଭବ ଅସି ନାହିଁ ।

ଲେଖକ ଶାକସପଦାଳ

ଏହିପରିବାଦ ଅଛି ଯେ ଶାକ୍ସି ଦେବାରୁ
ଦେହ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପାରି କାହିଁ ଓ କରିଥିଲେ ତେଣୁ
ଦେଲୋକେ ଶାକ୍ସି ଦେବାରୁ ଅବଶ୍ୟକ ଜରୁ-
ମନ୍ତ୍ରପେ ତୃଦୟଗମ କରିବାରୁ ସନ୍ଧାନ ଥିଲେ-
ସୁରା ରାଜାର ଶାକ୍ସି ଦେବାରୁ ଅନ୍ଧାରୀ ପ୍ରବାସ
କରି ଏ ସ୍ଥଳେ ଅସରିଥିଲେଗଲୁ ଗୋଟିଏ

ମନେ ଯେ ଲକ୍ଷାଗର୍ବର ଶାତ୍ର ଦେବାକୁ
ଅଛୁଟର ହେବେ ଏ କଜ ଅଧ୍ୟେତ୍ବ କଥା ଗ୍ରାହ
କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ତେଣା ପ୍ରଦେଶ ଅନୁରକ୍ତ ଏବଂ
ଅସର୍ବ ଗଣ୍ଡର ଲୋକମାନେ ଲକ୍ଷାଗର୍ବ
ଶାତ୍ର ଦେବାକୁ ଗବ୍ରିମେଷକୁ ତାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରୁଥାଏ ଅମ୍ବେମାନେ ବୟସ୍ୟ ହୋଇ ଅନୁ-
ମାନ କରିଅଛୁ ଯେ ଏହା ବନ୍ଦୀର ବନ୍ଦ
ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହଇ । ଉଚ୍ଚବଂଶର ମଜାବାରେ
ଶାତ୍ରର ପ୍ରଭାବ ଏବେ ଅଧ୍ୟବ ବଢ଼ିଅଛି ଯେ
ଏଣିକି ପଶୁପତିମାନେ ଶାତ୍ର ଦେବାକୁ ଅନୁର
ପ୍ରକାଶ ବଲେ ବୋଧ ହୁଅଇ ବିଚାର ମନେବାର
ବୌଣି ବାରଣ ନ ଥିବ । ଡେଣା ବନ୍ଦମାଳର
ଅବହ୍ଵାକୁ ଲକ୍ଷ ତର ଅମ୍ବେମାନେ ଏ କଥା
ଲେଖିଲୁ ହେଠା ଲୋକମାନେ ଶାତ୍ର ଦେବାକୁ
ଯେମନ୍ତ ବ୍ୟସ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଜାହା ଗଜମାସର
ଛଣ୍ଡୟାଗଜେଷରେ ପ୍ରକାଶିତ ଏଠା ଗଜଜାଇ
ସୁଅଶ୍ରଦ୍ଧାକୁ ରାଷ୍ଟର୍ ଓ ତହିଁ ସଙ୍କର୍ତ୍ତାମ୍ଭ ଅନ୍ତର୍ଜାଳର
କାଗଜର ପ୍ରଭାବ ହେଉଅଛି । ଭାବୁରେ
ନେଣାଅଛି ଯେ ସନ ୧୯୭୫ ମସିହାରେ ବ-
କଜାତର ସରଦାରମାନେ ଗଜଜାଇ ସୁପ୍ର-
ଣ୍ଟ୍ରେକ୍ ପ୍ରାର୍ଥନା ବଲେ ଯେ ମନ୍ଦଦେବାକନ
ବହୁରେ ଶାତ୍ର ବନ୍ଦାର ଷେଷ ଶାତ୍ରବନ୍ଦ ବନ୍ଦା-
ଳୟ ଓ ପଥ କିରଣର ବ୍ୟଥ ନିଳାହିତ ହେବା ।
<ତେ ପ୍ରାର୍ଥନାର ମେତ୍ର ଏହି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଗ୍ରାମରେ ଅଧ୍ୟବ ମନ୍ଦଦେବାକନ ଓ ବ୍ୟବ୍ସା-
କାରୀ ମନ୍ଦର ମନ୍ଦ ହେଉଅଛି ଓ ମନ୍ଦଧ୍ୟାୟିଙ୍କ ସଂଗ୍ରହ
ବହୁଅଛି । ଗବ୍ରିମେଷ ବନ୍ଦାଳରୁ ଏ ପ୍ରସାଦ
ବିରାରେ ହେଠାରେ ମଞ୍ଜୁର ହେଲ ପ୍ରତି ଦେ-
ବାନରେ ବାର୍ଷିକ ୨ * ଲା ମେଣାର୍ ବର
ଧର୍ଯ୍ୟ କେବଳ ଏହି ଦେବାକାର ସ୍ଥାପନ ଓ କର-
ଅଧାୟ ସନ୍ତର୍ପରେ ହେତେସ୍ତବ ବହୁତ ବିଦ୍ୟନ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଉଦ୍‌ଦୟାରେ ବାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ ।
କିନ୍ତୁ କିମ୍ବାନୁଶାରେ ବାର୍ଯ୍ୟ ଚଳବାରେ
ସଙ୍କ ଧାର୍ଯ୍ୟଗ୍ରହ ମସିହାରେ ୧୯୭୩ ଦୋହାକଳରେ
ବର ବରିଲ ଓ ତହିଁର ଶାତ୍ର ଓ କରମାନା
ଯବନି ଉଜ୍ଜଳି ସହିତ ଓ ୪ ୧୯୭୩ ଲାବାୟ
ହେଲ । ଏ ଟଙ୍କା କେବଳ ବିଦ୍ୟନ୍ୟ ପ୍ରାପନ
ଅନ୍ତର୍ଜାଳ ଦେବାକାର ଏହି ଧାର୍ଯ୍ୟକୁରାଜ
କିମ୍ବ ବରବାରେ କିମ୍ବ ହେଲ । ଏ ଶାତ୍ରର
ଅନ୍ତର୍ଜାଳ କରମାନେ ଏମନ୍ତ ବନ୍ଦୁକୁ ହେଲେ
ଯେ ସେମାତେ ବାଟ ତମିର ସବାରେ ଅଜ୍ଞା-
ଗେଟିଏ ବର ବିଦ୍ୟନ୍ୟକାର ପ୍ରଶ୍ନେଷ ସା-

ହେବର ଛବିରେ ଅବେଦନ କଲେ । ସେ-
ମାନେ ଏଥର ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଯେ ପ୍ର-
ତ୍ରେଷୁ ଏହି ଉପରେ ବାର୍ଷିକ ବ୍ୟାପକ
ଧର୍ମ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ସୁମଧୁର
ପାହେବ ସହସା ସମାଜକ ପାର୍ଥନାରେ କଟ୍ଟି-
ପାଇ ନ କର ଅପଣା ମନ୍ଦରେ ବିମ୍ବି କର
ମୁଦ୍ରିଗୁଡ଼ ବରନା ପାଇଁ ବନ୍ଦ ସରଦାରମାନଙ୍କୁ
ଆବେଦନ କଲେ ଓ ରହଁ ସବେ ପ୍ରତ୍ରାନ୍ତ କଲେ
ଯେ ପ୍ରତ୍ରେଖ ଏହି ଉପରେ ଶାକ୍ସ କ ବସାଇ
ଛନ୍ଦୁଆବଳଦ ଉପରେ ବର ବସାଇଲେ ଅଧିକ
ସୁହିମା ହେବ । ବନ୍ଦ ସରଦାରମାନେ ଅପଣା
ମନ୍ଦରେ ବିଚରକର ସରଜାକ୍ଷେ ଅପେକ୍ଷା ଛନ୍ଦୁ-
ଶାକ୍ସଙ୍କୁ ବହଳ ଜ୍ଞାନ କର ସୁଧୃତୀ ପା-
ହେବଳଠାରେ କଣ୍ଠବାରେ ସେ ତବନୀପାରେ
ଗନ୍ଧିମେଘଙ୍କୁ ଉପୋର୍ତ୍ତ କଲେ ଓ ଅବଶ୍ୟମେଘ
ଇଣ୍ଟେସା ସମସ୍ତିଷ୍ଠିଷ୍ଠ କବେଚନାକର ପ୍ରତ୍ରେଖ-
କଲ ଉପରେ ୫ । ନ ଲେଖାଏ ବାର୍ଷିକ ମହିନେ
କେବାର ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇନ୍ତି ଏ ଶାକ୍ସ
ଥାର୍ଯ୍ୟ ଯେତେ ଛନ୍ଦୁ ଅସ୍ତ୍ର ହେବ ଜହାନ୍ତି ହେ-
ବଳ ସତକମାନ କରିଏ ହେବ ଓ ଏଥର ଅସ୍ତ୍ର-
ବସ୍ତ୍ର କୁଟିବାର କର ବନ୍ଦ ସରଦାରଙ୍କ ଦିଅ-
ସାରାଦିଷ୍ଟ ମାନ୍ୟଦେଶକେ କବନାକର ଜହାନ୍ତି
ବିଲପାରଙ୍ଗ ସହି ଯୋଗ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବେ । ପ୍ରଥମେ ଯେଉଁ ବାହମାନ ଜର୍ଣିଲ୍
ହେବ ଜାହା ମର୍ମ ହୁଏ ଗୋରାପାତ୍ର । ଅପରିଦ୍ୟ
ରୋହମାନେ ଆପଣା ଉଦ୍‌ଦିତ ଉଦେଶ୍ୟରେ
ଏକଷ ସବ୍ୟ ପ୍ରଶାନ୍ତି ଅଶ୍ରୁକର ଗ୍ରହଣ କରି
ଅହାନ୍ତି ଏହା ଶୁଣିଲାର କିଏ ଅଜନ୍ମର ଓ ବ
ଢ଼ିଏ ନ ହେବ କିନ୍ତୁ ଏହାବେଳକେ ଏ ପକାଇ
କାହା ଆଶାକ ମନରେ ଦିଲ୍ଲେ ଉତ୍ସବ ହେଲା
ଅମ୍ବେମାନେ କିନ୍ତୁ ପରିବର୍ତ୍ତ କର ନ ପାଇଁ । ଅ-
ମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଥିଲ୍ଲ ଯେ କବନାକେ ମନ୍ଦିଷା-
ନରେ ଅରପ୍ୟ ଅନୁଭବ ଏମନ୍ତ ବ ଯାହା
ଦିଲ୍ଲୁ ପ୍ରବ୍ୟ ଉପାର୍କୁନ ବରନ୍ତି ସବୁ ଶୁଣାପରେ
ଦିଅନ୍ତି । ସେପ୍ରେବେଶରେ ଶୁଣ୍ଟି ଏହା ମହାକଳ
ଏକ ସେମାନଙ୍କ ସବୁ ଦୟା । ଏମନ୍ତ ମଦ୍ୟ-
ପାଇ କହାନ୍ତି ମାତେ ଯେ ମଦ୍ୟପ୍ରେସ୍ଟ ବିବାହର
ବରଦାରୁ ଅପଣା ମନ୍ଦ ଉଥାୟ ପାହୁନେ
ଏହା ଅଛ ଅଶ୍ରୁର୍ଥ କଥା । ସୁଣି କବନାକେ
ମହାକାଶକୁ କହାର ପଦ୍ମତ କ ଥିଲେ ।
ହେମାନେ ଉତ୍ତାମତେ ଉମ୍ବି ଶୁଷ୍କରଜନ୍ତୁ ଅଥବା
ସରବାରର ଗଢ଼ୀ ଦେବାକୁ ସୁମ ପାନ୍ତି କାହା
ଏହି କାରଣର ହେତୁରେ କିନ୍ତୁ ଜଜନା ଉତ୍ତା

ବେଳ ହୁଅର ନାହିଁ ଓ ଦେବତ ସେମାନଙ୍କ
ଗାସକ ସବାପେ ବବ୍ରୁମେଣ୍ଟ ଅବେଳ ଗର୍ଜାନ୍ତ
ହୋଇ ଦେଖାରେ ଛହେଲଥାର ଓ ଘରସ
ରଖାଇ ଅଛନ୍ତି । ଏବେ ତାହାଙ୍କର ଚରଣର
ବୃଷ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲ ଯେ ଏଇ ଶାକ୍ସ
ଦିମ୍ବା ଗହି ପରିବର୍ତ୍ତରେ କଳ ମାତ୍ର ଦେବାକୁ
ମାତ୍ରସ ବଳାଇଲେ । ଏବୁ ଅନ୍ତିମ ବିନ୍ଦେ
କଲାପନ୍ତିପେ , ତଣାୟାଏ ଯେ କନ୍ଦମାଳ-
ଛହେଲଦାରଙ୍କ ମୋର ସେମାନଙ୍କର ଏପର
ଜାବମାଳ ଉଦୟ ହୋଇଥାଏ କେବେ ଦେଖାଇ
ରେ ତାହା ହୋଇଥାଏ କେବେ ଦେଖାଇ
ବେଳଦାରଙ୍କ ପତ୍ରଙ୍କା ବରବାର ଉଚିତ ବାରଣ
ବର ଦିମ୍ବା ଶାକ୍ସ କି ଦେଲେ କୌଣସି ଦେବାକ
କନ୍ତି ଦେବାର ଉତ୍ସାଧ ପାହି ଓ ସେ ଯେ
ଏପର ଆହୁତି ଦେବାକୁ ଶାକ୍ସ ଦେବାକୁ
ପ୍ରବୃତ୍ତ କରି ଅଛନ୍ତି ଏହା ସାମାଜିକ ବୌଦ୍ଧଙ୍କ
ଓ ପରିଶ୍ରମଙ୍କ ଫଳ ନହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ରାଜୀ ନାମକ ଯେଉଁ ସ୍ଥା ପିଲା ସରଜାରୀ
କରିବା ଚରଣରେ ଦେଇଛାଇବାକୁ ମାତ୍ର
ହୋଇ ଅସି ଦୌରାରେ ହୃଦୟ ବାରାବାସର
ଦ୍ୱା ଗାଇଥର ଅଟେଲରେ ହାଇବୋର୍ଡ ଜାହାରୁ
ଦେଇଲ ଉତ୍ତମାନ ଦ୍ୱା ବୈଷ କରିବାର ଅଛି
ଦେଇଅଛନ୍ତି ରାଧୀ ଦେଖିଲେ ସହିମେଷ କଣା
ଏହି ।

ଅମୂଳଙ୍କ ତଳ ବ୍ୟାହି ସାହେବ ହୁଣୀର
ଫେର ଅସି ଲାଦକ ବରେଶ କର ଅଧି
ଦୋଷା ବର୍ମପଥାଗେ ବାଲେବୁରକୁ ଯାଇ-
ଅଛନ୍ତି।

ଅମ୍ବାଳଙ୍କ ଚନ୍ଦେଖୀର ପ୍ରସ୍ତର କିମ୍ବୁ
ସାହେବ ଚଲଇ ମାସ ଶା ୧୯ ରଷ୍ଟରେ ନିଷ-
ବଳ ଗସ୍ତରୁ ଯାଥା ବରବେ ବୋଲି ଶୁଣ୍ଟାଯାଏ ।

ଯାତ୍ପର୍ଯ୍ୟକୁ ମହନ୍ତି କାରୁ ଚନ୍ଦ୍ରପଥରୁ ଦିଇ
ବାଲେ ସ୍ଥରୁ ବନ୍ଦଳେ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ବାରୁ
ଯତନାବ ଦାଶ ଯେବ ପୂର୍ବ ଧୂରେ ଧୂରେ
ଶଳେ ପଞ୍ଚତ ଯାତ୍ପର୍ଯ୍ୟକୁ ଅସୁଧାରନ୍ତି ।

ଏ ଲଗଭକ୍ତ ଦୀଗୀର୍ଜ ହେଉ ତଥେ
ଅନ୍ଧାର ଅସିଥିଛ ଯେ ଯେ କୁଷରୋଗ ଓ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରୋଗ ଗାସ୍ତ୍ର ଅରୋବ୍ସ ବରଣାର
ଦ୍ଵାରା କେଣାଇଥାଇଛି । ପ୍ରତିଦିନ ଏତେ ମେଳେ
ଆହା କବିତା ଯାଇଥାଇନ୍ତି ଯେ ହେଠାରେ

ବରା ଦିନ ହୋଇଥାଏ । ବରାମାତ୍ର ବି ପରିବାର
ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶ ଥାଏ ଯାହା ଅନେକ ଲୋକ
ଚିହ୍ନା ଗୁହଣ କରିଥାଏ ।

ବାବୁ ବରାମାତ୍ର ସିଂହ ରାଷ୍ଟ୍ରଧୀନ ହେବାର
ଅନୁଷ୍ଠଳ ଉତ୍ସବଦାସ ଦେଖିବେ ବାବୁ ବରାମାତ୍ର
ପ୍ରତିନାୟିକାଙ୍କ ବିମନର ସାହେବ ମନୋମନ
କର ପମନ୍ତୁରବୁ ଯାଏ ଲେଖିଥାଏ ।

ଆଜ କାହାର କୃତବେଳରେ ଏ କମର ଏବଂ
ମଧ୍ୟବଳରେ ଅନେକ ଲୋକ ମର ପଢ଼ିଥାଏନ୍ତି
ଅସୁର ଦର୍ଶା କଥା କାହାର ଗୋଲ ଅନୁମାନ
ହେଇଥାଏ ।

ଚକରମାତ୍ର ତା ? ରାଜ ସକ୍ଷା ପମଦରେ
ଅନୁମାନକ ଲେଖୁଣେଗୁ ବିବରିବ ବରାମାତ୍ର
ଟେକ୍ଷଲ ଦେଇଗାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଓ
ପେହିଦନ ଲାହାକର ସହିମିଶ୍ର ବିଲାଗର
ଅସି ପଡ଼ିଥିଲେ ।

ଅମେରବା ଅନୁରତ ଶୁଅଟ୍ଟେମାନରେ ଗର
ସେପଟେମ୍ବର ମାସରେ ଯେଉଁ ବୁନିକଣ୍ଠ ହୋଇ
ଗୋଟିଏ ଚମରକୁ ବିଧିଷ ବରା ଥାଏ
ବୁନାନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧମାନକରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ
ଥାଏ । ବୁନିକଣ୍ଠ ପୂର୍ବ ନିଷ୍ଠା ବିଟୁ ଦେଖା ନ
ଯାଏ ଏବାଦେଇବେ କୁଟି ପୁରୁଷଙ୍କ ଅନ୍ତିମକୁ
ପ୍ରତିକର୍ଷା କରି ନାହିଁ ଓ ଅନୁଷ୍ଠା କରି
ନିଶ୍ଚିର ହୋଇ କେତେଥର କମ ହେଲେ ଓ ଏ
ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେଖି ଅମୋଳମରେ କୁମି ଏକଟ୍ରେ
ରଥରବୁ ତିରି ପତ ଯାଇଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିହିତ୍ତ
ତଳେ ପତରରେ ଓ କଟିଗା ପାଇ ହରାଇଲେ
ଅବାର ବୃଦ୍ଧିରେ ଏ ବୁନିକଣ୍ଠ ହୋଇଥିବିନ୍ତି
ଅନ୍ତିକ ଭୟକର ହେଲେ ଓ ଅନେକ ଦୁର୍ଘାଟା
ଘଟିଲା । ଯେଉଁ ମାନେ ବନ୍ଦୁକେ ସେମାନେ
ଶୋଇ ଯାଗାରେ କଟି ହୋଇ କଞ୍ଚକ କର
ରତ୍ନମ କଟିଲେ । ଦର୍ଶନମାତ୍ର ଏବେବେ
ବିଧିରେ ସୁଦା ଗରୁଗାଳ ପୁଯୋଗରେ ରେଖ
କରିବାରେ ରହିଲେ ଓ ହେବୁ ଅପାଇଲେ
ଜାକୁ ହାରିବାକୁ ବିଧିଲେ ।

ପାରାଜ୍ୟ ଦୂରଦ୍ରଶ୍ୟ ମନ୍ଦିରର କଣେ
ଜକ୍କାଳକୁ ହେଠାଗ ଅଶେଷୁଷ ମେଜକୁର ଓ
ମୁଷ୍ଟିଗ୍ରେଟ୍ରେଗୁ ମୁଲିଥ କେବଳ ମନେବରେ ଥାଏ
କର ବିଧିକ ଦାକରରେ ରଖିଥିବାର ସେ ହେ
ମାନଙ୍କ ନାମରେ କରିବାର ପାଇବା ବିବରେ
ପକଟିନେଟ କରିବାରେ ନାମର କରିଥାଏ ।

ପ୍ରସାଦର ଶୈଖ ଅଧିକାରରେ ହେତୁବସର
ରତ୍ନ ସାହେବ ପରିକାଶ ଟବା ଅଗ୍ରଧାର
କରି ବରାମାତ୍ର ପରିକାଶ ଟବା ଅଗ୍ରଧାର

ଅଗ୍ରଧାରେ ଥାଏ ହୋଇଥାଏ । ଏପରି ବିବାହ
କରିବ ପୁଷ୍ପ ମିଳର ସେ କହିରେ କଣ୍ଠ କ
ହୋଇ ପରିକାଶ ଟବାରେ ହାଜି ଦେଲେ । ବରା
ହେଲୁ !!

ବିଲାକ୍ଷରେ ତଣେ ଅନ୍ତର୍ଭକ୍ତି ପଣ୍ଡିତୋ-
ତାତୀ ହୋଇ ଦେବତି ପାଇଥାଏ । ଧନ୍ୟ
ଦିନରେ ! ଅଜ ହେଲେ ମନ୍ଦ ଏତେବୁର
ବିଦ୍ୟା ଉଚ୍ଚାରିତ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ତଣେ ପବାର ଅପଣାର ଦେ-
ବରୁ କରିନାରେ ତଣେ ସୁବିଷ୍ଟପ୍ରତି ବିକାହାର
ଦେବାରେ ଗାହାର କୁମୁମାନେ ଫଳରକୁ
ଏପରି ପ୍ରହାର କଲେ ସେ ସେ ମରଗଲ ।
ପ୍ରହାରବାର ମନ୍ଦ କଣେ ମାତ୍ର ଓ ତଣେ
ବର୍ଷର ହାରବାର ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଥାଏ । ଯାହା
ହେବ ଫଳର ଦେବର ବାହାରଥାଏ ।

କାହିଁର କିବିଟରେ ରେଲଓରର ପୂର୍ବକା
ଏଟିବାର ଏଗାରଣ୍ଟ ଗାତ୍ର ଲାଜକୁ ବାହାର
ପତଗଲ କିନ୍ତୁ ବେହ ମନୁଷ୍ୟ ନାୟ ହୋଇ
ନାହାନ୍ତି ଏତିକ ସୁନ୍ଦର ଦୃଷ୍ଟି ।

ମୁରୁ ଥୋଗାରୁ ହରମନକ ବିନାରିତପୂର୍ବ
ଦେଇଲକ୍ଷତା ମାତ୍ରବିନାର୍ଯ୍ୟ ସବାରେ ଦରି
ଦେଇଲକ୍ଷତା ହାତର ଦରିମାନକରେ
ଦରିବାର ଅନ୍ତର୍ଭକ୍ତ ।

ବଲାକାରେ ଗର ଗୋମବାର ଭାବରେ
ଲେଖୁଣେଗୁ ବିବରିବ ହୋଇବାର ଦେଖିରେ
ଦେଗୋଯ କିମ୍ବବ୍ରକ୍ଷିକର ବେଠକ ହୋଇଥାଏ ।

ପ୍ରେରିତପକ୍ଷ ।

ମାନ୍ୟବର ଶାର ଶାଶ୍ଵତ ଭକ୍ତିପାଦିକା
ବିଜ୍ଞାବକ ମହାଶ୍ଵର ସମାପ୍ତି ।

ମାନ୍ୟବର ମହାଶ୍ଵର । ଏବା ଲାଟବନୀ ବିନ
କିଲଟା କରେଥାରେ ଦେଖିଲୁ କି ବେଶେବ
ମହାର ଭବିତର ଅନ୍ଧିଦୀର କ ଯାହାକ ଅନ୍ଧ
ମହାର ବିଦ୍ୟନିତାନିରେ ନିଲାମ ହେଲେ ନାହିଁ
ହେବ ସେମାନେ ଅସଲ ମାଲିକ ଟବା ଦାଖିଲ
କଲ କ ନାହିଁ ଏହ କିଲଟାରେ ଥିଲେ ଅବା
କେତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମହାର ଟବା ସମ୍ପାଦିତ ସାହା

୧୯ ଅନ୍ତର ଏ ଧାରମରେ ଜମା କରିବାକୁ ପ୍ରତି
ଥିଲେ ଅବା କେତେ ଦୃଗବାଥ ତାକୁ
ଥିଲେ । ସେ ଯାହା ଦେଇ, ସମାଧିକ ମହାଶ୍ଵର !
ମୋହର କିମ୍ବବ୍ରକ୍ଷିକ ଏହ କି ଯତ ଅସଲ ମାଲିକ
ପ୍ରଗାରଗା କର କିଲବନୀ ଦରି

କିମ୍ବବ୍ରକ୍ଷିକ ଏହ କି ଯତ ଅସଲ ମାଲିକ
ପ୍ରଗାର ସମାଧିକ ଲୋକ ୬
ଅନ୍ତର
ପ୍ରକାଶ ସମାଧିକ ଲୋକ ୬
ଶାହୀଜ ମାତ୍ରେ ଉପରେ ଟାଙ୍ଗ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ

ଦରୁ କିମ୍ବବ୍ରକ୍ଷିକ ନାହିଁ କେବ ସେମାନେ ଯତ
ଏମନ୍ତ ଅସାର ଲୋକ ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମହାର ଥିଲୁ
ଟବା ଦେଇ ନ ପାରନ୍ତି ଦେବେ ସେ ଶେଷ
ପୁର ରାଶ କର ପାରନ୍ତି ? ଯତ ବିବନ୍ଦୁ ସୁନ୍ଦର
ଅଶୀମାର ସବ ରେଳକ୍ଷେତ୍ର କର ଲୋକେ
ରମ୍ଭା ଦୋରପାରେ, ସର୍ବ, ବିନ୍ଦୁ ଏପରି ଅ-
ନେବ ଅନ୍ଧ ଅଛି ଓ ଦେଇଥାଏ ଯେ ବେ-
ମାନେ ଡକ୍କିମରେ ରେଳକ୍ଷେତ୍ର କର ପାର
ନାହାନ୍ତି ଅବା ରେଳକ୍ଷେତ୍ର କରିବା ପ୍ରତି ଆ-
ନେବ ଅପରି ଆଏ, ଦେବେ ନ ଅସର ମା-
ଲିକ ମନ ବିବରର ମୁକୁ ଦେବାର ପଥ ଲାହିଁ ?
ଥିଲେ କୃପା କର ଲେଖିବା ହୋଇବେ । ସତ୍ର
ଅଲୁକର ଦେବି ଦଶ ମତେ ସେପରି କିମ୍ବବ୍ର
ଲାଗି ନାଲକ୍ଷ ହୋଇ ଥାରେ କ ଯେ ସୁନ୍ଦର
ଅବଲ ମାଲିକ ସମାଧିକ ଲୋକ ଆଜ ମନ୍ଦ
ଅନ୍ଧ ଅନ୍ଧ ଉତ୍ସବର ସବର ପଥ କରିବାକୁ
ନାହାନ୍ତି ? କୃପା କର ଅପଣଙ୍କ ପ୍ରିୟ ପା-
ଠକ୍କରୁ କରି ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।

ନ । କମିଜତର ଦାର
ପଟ୍ଟମଣ୍ଡି ।

ଲକ୍ଷ୍ୟ ମାତ୍ର ମଧ୍ୟମପଦ୍ମ ରାଜ୍ୟ ସୁନ୍ଦର
ପ୍ରଥମ ଶିକ୍ଷକପଦ ଏକ୍ୟ ଥାଏ । ମହିଳାଦେଇର
୨୭ ୪ବା । ସ୍ଥାନ କିମ୍ବବ୍ର ପାୟ କଷ୍ଟରେ ଅନ୍ତର
ଉତ୍ତର ଉତ୍ତର କିମ୍ବବ୍ରକ୍ଷିକାରେ ବାଲେକୁର କିମ୍ବବ୍ର
ସୁନ୍ଦର ଉତ୍ସବର ପାଇବାକୁ କରିବାକୁ
ଦରିଶ୍ଵର ପଠାଇବେ । ଯେଉଁ ମାନେ ଏକାନ୍ତ
ପର୍ଯ୍ୟାନେ ଉତ୍ସବର ହୋଇ କାହାକୁ ସେମାନଙ୍କ
କର ଅବେଦନ ଦରିକାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ମହାର ।

କାନ୍ଦେଶ୍ୱର } Kunja Bihari Pal.
ଶାହୀଜ } କାନ୍ଦେଶ୍ୱର ପିତାମହିନୀର
ମଧ୍ୟମାତ୍ର ।

ମନ୍ଦୁପ୍ରାପ୍ତ ।
ବାବୁ କାନ୍ଦେଶ୍ୱର ପିତାମହିନୀ
ଅତୀମ ୨୫୬୮
ପୁରାମଚନ ପିତାମହିନୀ ଦେହର ୨୫୬୮

କାନ୍ଦେଶ୍ୱର ଏହ କରିବାକୁ ପିତାମହିନୀ ଦେହ
କାନ୍ଦେଶ୍ୱର କରିବାକୁ ପିତାମହିନୀ ଦେହ
ପୁରାମଚନ କରିବାକୁ ପିତାମହିନୀ ଦେହ
ମନ୍ଦୁକୁ ପିତାମହିନୀ ଦେହ ।

ବ୍ୟାକ୍ ପିଲାରୀ

ସାଧୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

৪১

印光集

ଜୀବନର ଉତ୍ସମ୍ଭବ ସହାୟକମିଶା ନା । ପୋଷ ଦ ୧୦ ଲା-ସହାୟକମିଶା ଗଭବାର

{ ଅଗ୍ରିମ ବାଣୀକ ମୂଲ୍ୟ ଟୁଁ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷବୁ ଟେଁ
ମଧ୍ୟପଲ ପାଇଁ ଜାରମାତ୍ରାଲୁ ଟେଁ୫୦

ଶାଥାରଣ କର୍ମିଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ଵର ତତ୍ତ୍ଵାବଧାରଣ
କରିଛି କଣେ ସୁତ ନଗ୍ନ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡ୍ ଉତ୍ତିଷ୍ଠା
ରେ କିମ୍ବା ହେବା ଯାଇ ପାର୍ଲମେଣ୍ଡ୍ ସବୁର
ଯେଉଁ ଅଭାବ ଖୋରାକ ହୃଥିମେ ଅନୁମାନ
ଦୋରଥିଲ ଯେ ଗବର୍ନ୍ମର କାଳରିଲ ସାହେବ
ତତ୍ତ୍ଵ ଚର୍ମର ଦର ଅବଧିର ଫେର୍ଜୁନ ସବାଜୁ
ବାହାରିବୁ ଲିମ୍ବାକୁ ବରିବେ ହାହୁଁ । ପ୍ରକ୍ରିୟା
କଳରିବ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ମହାନାନ୍ଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ଦ୍ୱାହେବିନ୍ଦରେ ସିବଲିପୀକର୍ତ୍ତା ଉକ୍ତ ଚର୍ମରେ
ଲିମ୍ବାକୁ ବରିବେ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ତିଷ୍ଠା ଗବର୍ଣ୍଩ମେଣ୍ଡ୍
ଯକ୍ଷରେ ଯେତେହିଏ ସରି ଅଛନ୍ତି ତେବେଇ ସରି
ତେବେଇ ସରି ରହିବେ ଅଛନ୍ତି ସରି ବୋଲି
ଉକ୍ତ ଚର୍ମଗର୍ଜ ଲିମ୍ବାକୁ ହେବେ ହାହୁଁ ।
କଳରିବାଟି ପରି ହେଲେ ଏହାଥାବୁ ଘରର
ଦର୍ଶକ ନିଃସ୍ଵର୍ଗ ତୃଷ୍ଣି ହେବ ନାହୁଁ ଅଥବା ପାର୍ଲମେଣ୍ଡ୍
ଦର୍ଶକ ନିଃସ୍ଵର୍ଗ ତୃଷ୍ଣି ।

ଶାରୁ ପତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଦିଗ୍ବିଜୟ କାମରେ ବଲ-
କରାଇ ଚରେ ସମ୍ମାନ ଖ୍ୟାତ କଥା ହାତୋଳ
ହେଲେ ଏ ହରବଳୁ ଅସିଥିଲୁଗ୍ନ ଡେଣାଙ୍କ
ପ୍ରଥାକ୍ଷେତ୍ର କ୍ରାନ୍ତମାତ୍ର ଏକ ବାର ଶାର ନାହିଁବୁ
ଦେହିବା ଆହାଜର କିଳାନ୍ତ କେବଳ ଓ ସେ
ଆପା ଧୟକ କରିବାରେ ଉଦ୍‌ଦ୍ଦୁର ଅଛନ୍ତି ।
ଯାକୁ ମହାପର୍ମ୍ୟ କଲାକାର ଗେଟିଏ କରିବାର
କିମ୍ବା ପ୍ରତିକିମ୍ବ ଅଛନ୍ତି ଏହି ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ନିର୍ମାଣ
କରିବେ ନ ଅନେକ କାଳ ଓ ଧରେଥିବାର

ବାର୍ଷିକ କର ଗ୍ୟାର ଲକ୍ଷ ଅଛନ୍ତି । ହୋମୀଦୂ
ଥାଥିବ ଚିହ୍ନସା ଏହାଙ୍କଷ୍ଟୁଷ ବଲବଜାରର
ପ୍ରମର ହୋଇଥିବାର ବୋଲିଲେ ଅଛନ୍ତି ହେବ
ନାହିଁ । ବିଳା ମଳ୍ଲିବେ ଏବଂ ବିଶେଷ ପରି-
ମଳ ସହିତରେ ସେ ଉଠି ପ୍ରଣାଳୀରେ ଅନନ୍ତ
ବୈଜିତର ଚିହ୍ନସା ହେଉଥିବାକୁ । ଏଠାରୁ
ଅଧିକତା ଚିହ୍ନସା ବରଦାରୁ ଶାନ୍ତ ଜାହାଙ୍ଗ
ବାରଗ ଏଠାରେ ଯେବେହି ଚିହ୍ନସା ଲକ୍ଷ-
ବାଲୁ ପ୍ରାର୍ଥି ହୋଇଥିବନ୍ତି ଜାହାଙ୍ଗର ମାନସ
ଫୁଲ୍ଲ ବରଅଛନ୍ତି ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣୁଥିଲୁ ଯେ ସରକାର
ବାହାଦୁର ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ଚିଲ୍ଲରେ ଶୁଣୁଥି
ବେପାର ଅଜମ୍ବ କର ଯେଉଁ ହୁାନରେ ଲଜନୀ
ପୋକ୍ରାଚ ହେଉଥିଲୁ ସେହି ହୁାନରେ ମାର
ମାର ଲବନ ଦେଇ ଶୁଣୁଥି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା
ସବାମେ ଲୋକ ତିମ୍ବକୁ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏ ଚିଲ୍ଲ
ସଲେବୁଟ୍ଟାଗ ଉର୍ଧ୍ଵର ବଦୋବସୁ ହୋଇଥିଲା ।
କାହିଁବ ଏ ବେପାରରେ ମବଞ୍ଚିମେଘ ମଞ୍ଚ
ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ଅମ୍ବେମାନେ କହ କ ଆଗ୍ରହ
ଅମ୍ବେମାନେ ଯାହା ଶୁଣ୍ଟୁ ପାଠକମାଳଙ୍କ
କଣାଇଲୁ । ଯେବେ ଏ ବଥାସବୁ ସତ୍ୟ ହୃଦୟ
ରେବେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରି ଏ ହିଲୁ ଧରିଲେ ସୁଖକର
ଅପର କାରଣ ଏଠାରେ ଶୁଣୁଥର ଗ୍ରାହକ
ଅନେକ ଅଛିଲୁ । ଅଜ୍ଞାନ ହୃଦୟ ଗ୍ରାହକ
ହିଂସାକାରୀ ଏଥିବେ ଯେ ଶୁଣୁଥି ଏଥିଲା

ଜ୍ଞାନ ଦେବାର ଅମ୍ବେଯ ପ୍ରବାଗ କର ଲବଣ୍ୟ
ଦସରେ ଅଧୁକ କର ମୃତ ହେଉଥିବା ତହିଁ ର
ଦାରୀର ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ସେହି ନିଜର
ଏହଥ କେବାର ଆଚମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ।

ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଙ୍କ ଚେତୁରଳ୍କ ନାହିଁ
ମରେ ବାବୁ ଜାନନାଥ ବନ୍ଦେୟାଧ୍ୟାସୁ ଦୂର୍ଗାମ
କରିବା ଅରଯୋଗରେ ଖୋରୁଣ୍ଡରେ ଗିରପ୍ରାର
ହୋଇ ଏକ ହଜାରଟଙ୍କାର ଯାମୀନ ବଲବ
ହେବାରେ ଦେଇ ନ ପାର ଦୂର ଦିନ
ବାଜତରେ ରହିଥିଲେ । ମୋକଦମାର ଅବସ୍ଥା
ଏଥିପି ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଙ୍କ ବାବୁ
କେତେକ ଜମିଦାରଙ୍କ ଜମିନରେ ଅବଦି କରି-
ବାରେ ଜାନନାଥ ଅପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କ ପସର ଏହି
ଅପରି କଲେ ବ ଭକ୍ତ ସମ୍ମରିରେ ତାହାଙ୍କ
ସୁତଙ୍କର ସବୁ ଅଛି ମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଙ୍କ ବାବୁ
ଅପଣା ଗୁରୁର ଧୀକ ଯୋଗସାଜିସରେ କୃତିମ
ସ୍ତ୍ରୀଧକଦ୍ୱାରା ଭକ୍ତ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ନୈରାଗ
କରିବାକୁ ବସି ଅଛନ୍ତି କହିପାଇଁ ଅଦ୍ୟାଲତ-
ରେ ନାହିଁ ହେବ ଓ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଏମରି
ନିଷ୍ଠ ହୋଇ ନ ଯାଏ ଏହି ଉଦେଶ୍ୟରେ
ଜାନନାଥ ମୁଜାହେମ ହୋଇ ଥିଲେ । କଲେ-
କଟର ଶ୍ରୀମତ୍ତ ବିନ୍ଦୁ ପାତ୍ରବକ ମୁଜାହେମ
ନାମକୁର କର ବୃତ୍ତାମ ଦ୍ୱାରକ ପ୍ରସ୍ତୁତକରିବାର
କଥା ଲେଖିଥିବାର ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଙ୍କ ବାବୁଙ୍କ
ଫର୍ଜିତଦ୍ୱାରେ ଅରଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ

ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେଇଲେ । ଉଦ୍‌ଦୟରେ ଉପରଳିଖିତ
ଏକମା ବୋଲି ଥାଇ । ଯୋହଦେମା ବର୍ଣ୍ଣବଶୀର
ରେ ସୁଧାର ଆଗ୍ରେମାନେ କୌଣସି ମଜାମଜା
ପ୍ରକାଶକରି ନ ଗାର୍ହ ମାତ୍ର ଏନନ୍ଦାଶ ବନ୍ଦନା
ମାତ୍ର ଏହୁବୁ ବଦେଶ୍ଵରାମଙ୍କ ସମ୍ପର୍କର
ସମ୍ମାନକ ସ୍ଵବାନ ବେଶେବ ଲୋକ ବଦେଶ୍ଵର
ଦରବରରେ ପଢିଥିବାର ବୋଲି କହୁ ଅଛନ୍ତି ।
ଆମେମାନେ ଉଦ୍‌ଦୟକର୍ତ୍ତା ଯେ ବଦେଶ୍ଵର
ଈମ୍ପାରିକତା ସହି ଏ ସବୁ ଚାର୍ଯ୍ୟର କୌଣସି
ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ନାହିଁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଏ ଦୂରକଥାକୁ
ଯୋଗ କରି ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ତ୍ରୁମବଶକ,
କାମକାଳୀରେ ଦେଖାରେପ ବିଶ୍ୱାସି ।

ੴ ਪ੍ਰਾਤਿਸ਼ਟਾ ।

ଏହାରେ ପଣ୍ଡିତ ସହିତ ଅମେରିକା
ରୁ ୧୯୨୫ ମର୍ଚ୍ଚିଆକୁ ବିଦ୍ୟାୟ ଦେଇଥିଲୁ ।
ଯଦିତି କି ଏ ବର୍ଷର ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ ଏ ପ୍ରଦେଶର
ଏହି ସଂଜ୍ଞା ପ୍ରାଚିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପତିବାର ଅଗ୍ରଭାବୀ
ହୋଇଥିଲା ଓ ବର୍ତ୍ତମେଷରେ ହେଉଥିଲା
ଏଠାର ଅନ୍ୟରମାଣ ଭୂମିଶ୍ରରେ ପ୍ରବଳ
ବାଜ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ଦେଇବ ଅବଶ୍ଵ ଉତ୍ତିଥିଲା ଭାବୁ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ବାଜ୍ୟର ପ୍ରକାଶ ଦେଇବେଶରେ
କିମେହକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଦୋରଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚା
ରଙ୍ଗ କଣ୍ଠ ଓ ଗର୍ବମେଘଙ୍କ ସତର ପୂର୍ବତି
ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାଧକର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ମୁଖୀନଙ୍କେ ପରି
ତେ ହୋଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ପୁରାଳୟେ ବିବେଚନା
କରିଗରେ ସନ୍ଦ ୧୯୨୫ ମର୍ଚ୍ଚିଆ ଡକ୍ଟରାକୁ
ଜନନୟେ ପଢାଇନା ତାହା ବିଦ୍ୟା ଦେଇଥିଲୁ
ଓ ଆଗାମୀ ବର୍ଷ ଆର୍ଦ୍ର ଧରନର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ
ଜଳବର ଦେଇଥିଲୁ । ସହିତ ବାର୍ଷି ପ୍ରକାଶ
କଲେ ସନ୍ଦ ୧୯୨୫ ମର୍ଚ୍ଚିଆ ପର ସୁ ବର୍ଷ
ଅନେକ ଦିନର ଦେଇବାରେ ଅସି ନାହିଁ ।

< ବର୍ଷ ରତ୍ନମାଳକ ନମସ୍ତ୍ର ପ୍ରବଳ ଥିଲେ
କୁଣ୍ଡ ବର୍ଣ୍ଣ ଗାତ୍ର ଯେତ୍ରାହା ରତ୍ନରେ ସାଧକମା-
ରେ ଅପଣା, ପରମନ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ତେ
ଯତ୍ତିବ ରତ୍ନରୁ ପ୍ରବଳ ଦେଖାରେ ତମାନ୍ତର
ଦେଇବ ଦୂର୍ଦ୍ଵାମାକ ଯଥା ଡେଇବା ବନ୍ଦ
କର ପରିତ କାହିଁ ହୋଇ ପୁଣି ଓ ଧରନ
କୁଣ୍ଡ ଦେଇବାର କାନ୍ତି ନ ଥିଲେ ତଥାତ ବୈ
ଦେଇବ ଦୂର୍ଦ୍ଵାମା ଏମନ୍ତ ପ୍ରବଳ ରହାଇ କାହିଁ କି
ଏହିରେ ବନ୍ଦମାଧ୍ୟାରିତକର ଅଯଥା ନନ୍ଦପୁରା ତେ
କି ଦୃକ୍ କାରଣ ହୋଇଥିଲୁ । ସୁତ୍ର ଦାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧ
ରହି ନନ୍ଦପୁରା ଓ ଅନ୍ତିତ ପୁରା କି ଦାରୀ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ

ହମ୍ବରେ ଦେଖାଯାଏ କାହିଁ ଏ ସ୍ତରେ ସେବେ
ବୌଣୟିକାଳରେ ଦୁଃଖାର୍ଥ ସୁନ୍ଦର ଛଗ
ଅସୁର ହୁଅଇ ଜେବେ ପେହିକାଳକୁ ଉଲ୍ଲ
କୋଳବାକୁ ହେବ । ସଙ୍ଗ ୧୮୭୫ ମେହିହା ଏହି-
ପ୍ରକାର ବିବେଚନାରେ ସୁନ୍ଦର ଅନ୍ତବାହିତ
ହୋଇଥାଏ ବୈଲବାକୁ ହେବ ଏବଂ ବିଶେଷ-
ରେ ଏ ବର୍ଷ ଅମୃତାନନ୍ଦର ପ୍ରାଣୀ ମାସନ-
ବର୍ତ୍ତା ବିଶକାର ମାତ୍ରିକର ଲେଖନେଣ୍ଠା
ଗବର୍ଣ୍ଣର ଏଠାକୁ ଶବ୍ଦଗମନ କର ଅମୃତାନ-
ନ୍ଦର ଅବହ୍ୟା ଦେଇଯାଇ ଅହିନ୍ତି ଅଚିରେ
ଅମୃତାନନ୍ଦର ବେତେଷ୍ଠତା ମନ୍ଦ ସାଧକ
ବିଶକାର ସମ୍ମାନନ୍ଦ ଥିବାର ଏ ବର୍ଷ ଆଉ ଏବଂ
ପ୍ରକାର ଶୁଭଧାରି ଦେଇଯାଇ ଥିବାର କୁହା-
ଯାଇ ପାରେ । ଏହି ସବୁ ବିବେଚନାରେ
ଆମ୍ବିନୀନେ ସଙ୍ଗ ୧୮୭୫ ମେହିହାକୁ ଅନନ୍ଦ
ସହି ସମାଦର ପୂର୍ବକ ବିଦୟାୟ ଦେଇ ପାଠ-
ବିମାନଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର ବିରାଜ ଦେଉଥାଏ ଯେ କଜ
ଦିନ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟରେ ନାନାପ୍ରକାର ଅନନ୍ଦ ଉପ-
ଘରଗ କର ଏ ବର୍ଷର ସହାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଓ
ଆଗାମୀ ବର୍ଷରେ ଅଣ୍ଟର ସୁନ୍ଦରକଣ୍ଠା ଲାଲ
ବରବା ସବାପେ ଇଷ୍ଟରଙ୍ଗଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରନ୍ତୁ ।

ମହେଶୁରର ଲୁଗା ମହାକଳ ।

ମାଠମାନେ ଜ୍ଞାନୀ ଯେ ଅଚିକାଳ ବର-
ତବର୍ଷରେ ବିଲାପ ଲୁଗାର ବାରିଥାର ଅହମୟ
ଦୃଢ଼ି ହୋଇ ଅଛି ଓ ବର୍ଷକୁଦୂର ଏଦେଶର
ଲୋକମାନେ ଅସ୍ଵଦଜର ପରିମାଣରେ ବିଲାପ
ଲୁଗା ବିଦିତହାର କର ଅଛନ୍ତି । ଏମନ୍ତ ବି
ଲାପଲୁଗା ବାରିଥାରହେତୁଗଦେଶର ତର୍କବୁଲ
ନୁମଧ୍ୟ ଲୋପକୁ ଉଚ୍ଚାରିତା ଓ ପୁରୁଷଙ୍କ ବାଲ-
ରେ ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ ଲୁଗା ପ୍ରସ୍ତର କରିବା ବିଷୟରେ
ଦରଜବର୍ଷର ଯେଉଁ ପଥଗ ଥିଲା ତାହା ବିଲୁପ୍ତ
ଗ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲା । ଆଉ ଏବେ ଗାନ୍ଧାରମନ୍ଦି-
ରମ ଓ ଦିଶାରୀ ହୃଦୟ ନାମ ନାହିଁ ଏହି
ଦେଶର ଭରଣେଷର ନାନାପ୍ରାକ୍ରିୟା ଭର୍ତ୍ତାଙ୍କଲୁଗା
ପଦ୍ମେ ରପ୍ତାଳ ହେଉଥିଲା ଏବେ ସେବରୁ
ଦେଶର ଲୁଗା ଅନନ୍ଦମ କର ଅମେମାନେ
ଦ୍ୱିଦିତହାର ଦିନଅଛି ଓ ସେ ସବୁ ଲୁଗା ସୁଲଭ
ମୁଖ୍ୟରେ ଥାଇବାର ଏତେ ସୁଦିଖା ବୋଧ
ହେଉଥିଲା ଯେ ଆଉ ଦେଶିଲୁଗା ଶିଳବାକୁ
ମନ ବଳ ହାହିଁ । ଯେତେ ଦିଦେଶୀୟ ଲୁଗା
ଅମେମାନେ ଦ୍ୱିଦିତହାର କର ଉଚ୍ଛିତ ଅନ୍ଧ-

ବାଂଗ ରଙ୍ଗଶୁଣ ଅପର ତ ଲଙ୍ଗଶୁଣଥରେ
ମାରେକୁର ନଗର ଏ ସବୁ କୁମା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେ-
ବାର ପ୍ରଧାନ ଅତ୍ତର ସେଠାକୁମାନସାକ୍ଷିମାନେ
ସବଦା ଭାରତବର୍ଷର ମନ ଯୋଗାଇବାର
ଚେତ୍ତିକ ହୋଇ ନାମାପ୍ରହାର ଖୋଜ ଓ ଗାନ୍ଧୀ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ପଠାଇ ଅବଶ୍ରୁ ଓ ଉଚ୍ଚରେ ସେ-
ମାନଙ୍କର ବିଳକ୍ଷଣ ଲାଗ ହେଉଥିଲା । ଯର
ମୁହିଁରେ ଏମନ୍ତ ଲାଗିଥିଲା ଯେ ଭାରତବର୍ଷର
ହତ୍ତାହତ ପଢ଼ ଅଛି ହୋଇ ଅପଣା ଲାଗର
ବିହୃତମାତ୍ର କ୍ଷତି ହେବାର ସମ୍ବାଦମା ଦେଖିଲେ
ତମକି ଭାବି ପ୍ରତି ପ୍ରତିବାର ଲୋତବାକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବ
ଅଛନ୍ତି । ଏଥକୁ ଗତ ଦୂରବର୍ଷ ହେଲା ବିନ୍ଦେ
ପ୍ରଦେଶର ବେତେବକ୍ଷର ସାହସୀ ଓ ସୁଧିବେ-
ଚିତ୍ତ ମହାକଳ ଏଦେଶରେ ଲୁଗାବଳ ବସାଇ
ମାର୍ଦ୍ଦେଖିଥର ଏ ଦେଶର ପ୍ରଧୋକମାୟ କୁମା
ଏଠାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତକରି ବିକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଦୃଢ଼କଳ
ହୋଇ ବେତେଗୁଡ଼ିଏ କଞ୍ଚାମା ପ୍ଲାଷନଟ୍ରାନ୍
ଲୁଗାବଳମାଜ ବସାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ସେଠା ଲୋ-
କମାଜେ ଅପଣା ମଧ୍ୟରେ ଏପରାର ଧର୍ମପତ୍ର
କର ଅଛନ୍ତି ଯେ ବିଲାରର ଅମଦାନ କୁମା
ଅକ ଦିନିବେ କାହିଁ । ହଣ୍ଡର ବିମେଇରେ
ପ୍ଲାଷନ ହେବା କଞ୍ଚାମାଜଙ୍ଗାସ ଅନେବ
ଲୁଗା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ବକାରକୁ ଅସିଲାଗେ ଓ
ଅନ୍ତମାନ ହୃଅଇ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ବାରବାର
ନମରଃ ବର୍ଷ ହେବ ଓ ଉଚ୍ଚରେ ବିଲାନ କୁମା
ର ଅମଦାନ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଉତ୍ତାପନ ପରିବେ-
ଗରେ ହୃଅଇ ଏକାବେଳକେ ରହିଲ ହୋଇ
ଯିର ମାର୍ଦ୍ଦେଖିଥର ସୁତକୁର ଶାର୍ଥପର ମହା-
କଳମାନେ ଅପଣାନମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟର
ଏକପ ଦୂରବସା ଚିନ୍ତାକରି ଅଭିନ୍ଦନ ବ୍ୟସ୍ତ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଓ କି ଉପାୟ କଲେ ବିମେଇ
ମହାକଳଙ୍କଠା ଜଣା ଦରରେ ଲୁଗା ବିକ୍ଷେପ
କର ଅପଣା ବ୍ୟବସାୟ ରକ୍ଷା କର ପାଇବେ
ଉଚ୍ଚର ଚିନ୍ତା କର ଅବଶ୍ରୁ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାୟ
ମଧ୍ୟରେ ଜୋଟିଏ ଉପାୟ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟର ସାହା-
ଯଥ ଦିନା ବିଶଳ ହୋଇ କି ପାରେ ବୋଲି
ବିଲାର ଦେବେଶ୍ଵର ଜିବନ୍ରେ ଅଫେବନ୍ଦ
ପଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଅବେଦନପଥର ମର୍ମ
ଏହ ଯେ ବିଲାନ କୁମା ଉପରେ ଦେଇ କଞ୍ଚମ
ମାୟର ଭାରତବର୍ଷରେ ଆସାଯ ହେଉଥିଲା
ରାଜା ଭାବିଯାଉ । ଏ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଜାପୁର୍ଯ୍ୟ
ଏହ ଯେ ବିମେଇଲୁଗା ଭାରତବର୍ଷ ଜାଗବୋଲ
ଉଚ୍ଚ ଉପରେ କଞ୍ଚମ ମାୟର ଲିଙ୍ଗର ହାତ

କେତୁ ବିଲପ୍ଲଳଗ୍ରା ଉଥରେ ସେପର ମାସୁଲ
ନୀରବାଗ ସୁଖବଂ ଜହାର ପର ଅସୁର ପଡ଼ୁ-
ଅଛି । ଭାରତବର୍ଷୀୟଭାଷାର ଜଣା ଦରରେ
କହି ବରିବା ଅଛିପାଇଁରେ ନଷ୍ଟେର ନହା-
ଜନମାନେ ତତ୍ତ୍ଵ ଗ୍ରାନ୍ଥମା ବରଥିଲେ କିନ୍ତୁ
ପ୍ରବାଦରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘରେ ଏହି ହେତୁ
ଦେଶଭାଷାରେ ଯେ ବାଣିଜ୍ୟ ଉଥରେ ମାସୁଲ
କଷାଇବା ସ୍ଥାନକାର ବିରତ ଓ ଏଥରେ
ଭାରତବର୍ଷୀୟଭାଷାର ଅସୁର କାରଣ
ସେମାତି ଅଧିକା ମଳ୍ପ ହେଇ ଲୁଗା ବିଶ୍ୱାସ-
କରୁ । ମାସୁଲ ଭାରିଗଲେ ଲୁଗା ଗ୍ରୀବା ହେବ
ଓ ଏହା ଲୋକଙ୍କର ଜହାରେ ପରମ ଉପବାର
ହେବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ମାସୁଲ ବସାଇ ଏକପ୍ରକାର
ଦୃଦେଶୀୟ ଲୁଗାବେଗାର ବନ୍ଦକରିବାର ଉପର୍ଦ୍ଧମ
କର ଅଛିନ୍ତି ଅଭିଏବ ଏପର ମାସୁଲ ଭାତାର
ଦେବାର ନାତାନ୍ତ ଭଚିତ ଅଟିଇ । ମାଝେ-
କୁର ମହାଜନଙ୍କର ଏକେଷ ମୁକୁରେ ବେହି
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ବର୍ଣ୍ଣଗ୍ରା ତାହାକୁ ପକ୍ଷ ବନର୍ଥକ
କଲେ ବିଶ୍ୱାସ ନ ଥିଲ । ବାଣିଜ୍ୟକାଳଃ ଅମ୍ବମା-
ନକର ବର୍ତ୍ତମାନର ବିଲାତର ହେତେଷଷ୍ଠ ଲଞ୍ଜ
ଶାଲିବରୀ ସାହେବ ସେପକାର ଲୋକ ନୁହିଲୁ
ସେ ଭରତବର୍ଷର ବିଶେଷ ଅନୁକଳରେ ଥିବା-
ର ହେମାନଙ୍କୁ ଏହପକାର ଭାତର କଲେ ଯେ
ଜ୍ଞାନୀ କିବେଚନା କଲେ ଲୁଗା ଉଥରେ ମାସୁଲ
ନେବା ଭାତକ ନୁହିଲ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ମଧ୍ୟ
ଏମନ୍ତ ସବୁକୁ ଦେଖିବାକୁ ଅଗା ବରତ୍ର ବ
ଯେତେବେଳେ ଭରତବର୍ଷର ଅନ୍ୟ ଅୟମାନ
ଏମନ୍ତ ଦୃଢ଼ି ହେବ ଯେ ଲୁଗା ଉଥରେ ମାସୁଲ
ନେବା ଆଉ ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ହେବାକ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ
ଅଧୀନର ଅୟ ଏମନ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାତ ଅବସ୍ଥାରେ
ବହୁ ଅଛି ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ତାହା ସ୍ଥିର
ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅୟ ଲୀପକ
କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ପାର ନାହାନ୍ତି ।
ତେବେ ଲୁଗାର ମାସୁଲ ଫୁଲାପେଣ୍ଟା ଅୟକ
ତୁଳକର ନ ହୋଇ ବରଂ ଜଣା ଅଛି ଓ
ଏହାଦ୍ୱାରା ଲୁଗା ଅନୁବାନ ଜଣା ନ ହୋଇ
ବର୍ଷକୁବର୍ଷ ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ଦେଶଯାବ । ଅଭି
ଭରତବର୍ଷୀୟ ବେଶରମାନଙ୍କ ସହି ମାଝେ-
କୁ ଦେଶଭାଷାମେ ଯେ ମାସୁଲ ଭାରିଗଲେ
ସମାଜ ଦରରେ ଲୁଗା ବିଶ୍ୱାସ କର ପାଇବେ
ଜହାର ସ୍ଥାନକାର ଅଭିନ୍ଦନ ବାରା ଅଫୀ
ନୁଗ୍ରହ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ପ୍ରଦିନ ବଦା ଭାବରେ

ର୍ଷରେ ଉପହାର ଦେଇଲା । ସୁତି ମଜୁଣ ଦରକାର-
ର୍ଷରେ କୁଳା ଓ ଯଥର ବୋଲାର ବେଳାରେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମାଣରେ ମନକାର ସୁଯୋଗ ହେ-
ଉଅଛି । ଏଥରୁ ଉପକରଣ ହେବୁଥିବା କରନ-
ବର୍ଷର ଲୁଗା ଏମନ୍ତ ସୁଲକ୍ଷଣରେ ବନ୍ଦି ହେ-
ବାର ସମ୍ବାଦନା ଯେ ମାସକୁ ଉଠିଗଲେ ଯୁଦ୍ଧ
ବିଦେଶୀରୁ ବେଗାରମାନେ ଜାହାଜ ସମ୍ଭାବ
ପମାନ ବରରେ ବନ୍ଦି କରିବାକୁ ସମ୍ରଥ ହେବେ
ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରକାର ପ୍ରକୃତ ଓ ବାନ୍ଦୁନାବାଦ୍ୟ-
ଶୂର ବିଭକ୍ତର ସେହେତୁଙ୍କୁ ଅଗାରରୀ ମାଝେ-
ଶୂର ମହାଜନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଗ୍ରାହିୟ ବରଧ-
ବିନ୍ଦୁ । ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟକୁ ଯାହା ଦିଲ୍ଲିବ ଜାହା ରିହୁ-
ରିବୁ ଗୋପର । ଅମ୍ବେମାନେ ବଥର ମାଝେ-
ଶୂର ହାତର ଉଦ୍ଘାର ପାଇ ଧର୍ଯ୍ୟବାଦ ଦେଇ-
ଅଛୁଁ । ଏଥର ଅସୁଦେଶୀୟକୁ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା
ଯେ ବିଲାପନୁଗାର ପକ୍ଷଗାତ୍ର ନ ହୋଇ ସହି-
ରେ ସୁଦେଶର ଲୁଗା ବାରବାର ବୁଦ୍ଧି ତୁମ୍ଭର
ହେପକ୍ଷରେ ମନୋଯୋଗୀ ହେଉନ୍ତି ବିଲାପନୁ-
ଗା ବିଶିବାକୁ ଗସ୍ତା ମାତ୍ର ଦେଶୀୟ ଲୁଗାପରି
ଶାଖ ନୁହର ମୋଟରେ ପ୍ରାୟ ଜର୍ଦ୍ଦ ଅସୁକ
ତୁମ୍ଭର ଅଧର ହେଜର୍ଦ୍ର ଏକ କବେଶୀ ମ-
ନାଜନମାନେ ଡେଗ ବରନ୍ତି । ଯେବେ ଦେଶୀ-
ୟ ଲୁଗାର ଜର୍ଦ୍ଦ ବୁଦ୍ଧି ତୁମ୍ଭର କ୍ଷେତ୍ରେ ବିକ୍ରି
ଅସୁକ ଜର୍ଦ୍ଦ ପରିଲେ ମଧ୍ୟ ଜାହା ଏହି ଦେ
ଶର ଉପକାରରେ ଅଦିକ ଓ ପରିଶେଷରେ
ବୁଦ୍ଧି ହେଲେ ମଜ୍ଜ ମଧ୍ୟ ଗସ୍ତା ହେବ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଗ୍ରସ୍କ ଏବନିବାହେବ ଦ୍ୱାରାରେବନ୍ତରେ
ଏବଟି ସେଫେରେ କିମ୍ବା ହୋଇଥାଇଲା ।

ଗ୍ରୟାକ୍ ଯେ, ବା, ଓରଗନିଜ୍ସାହେବ କି ମେ
ଏଠାକୁ ଏବତ୍ତିଂ ଜଳ ଦୋର ଅସିଥିଲେ ଗ୍ରୟାକ୍
ଶାହୀର ଏବତ୍ତିଂ କଳ ଦେଖିଲୁ ଦୋର ଅବତ୍ତି ।

କେବଳ ରେବନ୍ତ ସୁମରିଷ୍ଟ୍ରେଣ୍ଟ୍‌ର ଜାଗା
କଣାଥାଏ ଯେ ଗଢ଼ ଜନମାଧୀନ, ଜନମର-
ମାସ ମେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଁ ୧୯୫୮ ର ଦୂର
ସକାମେ ଜନକର ବୁଲିଷ୍ଟର ହୋଇଥିଲା
ଏଥେ ମଧ୍ୟର ହେତୁଅଜା ଓ ହାର କେବଳ
ଜାର ଏକବାର କବୁଲିଷ୍ଟର ଅଧିକ ମାଛଗାନ୍ତି
ଓ ଗାଲିଦିଶ୍ତା ନାଲର ବୁଲିଷ୍ଟର ଅଭିଯନ୍ତି

କିମ୍ବା ପୁରୁ ହାଲରେ ହୁଲିଛିବାର ମାଧ୍ୟମେ ଅନ୍ୟକ
ଜହାଜ ।

ମଧ୍ୟବସ୍ତ୍ରାହେବଳ ମୋଦିମାର ନଥ ବଲୁ-
ତର ତରବ ହୋଇଥାଏ । ଉଚ୍ଚବସ୍ତ୍ରାହେ ସତ୍ତା-
ଶ୍ଵର ରାଜୀ ହନ୍ତର ବସ୍ତ୍ରାହେ ଯତ୍ତ ବରତ୍ତୀ
ପାଠମାନେ ଏଥର ଅନ୍ତମାଳ ବରନ୍ତୀ ।

କେବଳାର ବକ୍ତାର ସୁଅ ବିଜ୍ଞାପନାରୁ ଉଣା-
ଯାଏ ଯେ ବେଳେ ସହିର କାରବାର ବହୁ
ଅଧିକ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ବ୍ୟାନ ସକାଗେ ଦେଇବା
ହେଉଥିଲୁ ଅର୍ଥବ୍ୟ ପ୍ରଦୀପର କାରବାର ସମାଜ୍ୟ
ଦ୍ୟେ ରହିଥିଲୁ ।

ବିଲୁପ୍ତର ସେହିଏଇ ଅଛି ଦେଉଥିବାକୁ
ଯେ ପଢ଼ୁଥାଇବା ମହାବିତା ରେଳମଧ୍ୟ ନିର୍ମିଣ
ହକାରେ ସ୍ତ୍ରୀର ଗତକର୍ମ ୫୫ ଜୀ ଦୂରରେ
ଯେଉଁ ଦେଲକ୍ଷଣଙ୍କା କଣ ଦେଉଥିବାକୁ ଓ
ଜୀବନଙ୍କରୁ ଅର ଯେତେ ଚକ୍ରା ସେଇ ସୁଖରେ
କୃଣ ଦେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ଇଣ୍ଡିଆ ଭାଷା ପ୍ରକାଶ
କରିବେ ।

ବାରୁ ଶକେନ୍ଦ୍ରମୁଖ ନିଃ ଏଷିଧୂତିକ ସୋ-
ଶାହୁଡ଼ିର ପର୍ବତିକାରେ ଏହି ଉଚକା ପ୍ରକାମକର
ଜହିରେ ଯିଥାନ୍ତୁ ବରାଅବରୁ ସେ ସଂହୃଦୀ
ଗ୍ରହବାରମାନେ ଯବଳ ନାମରେ ଯେଇଁ ଲୋ-
ହର ପ୍ରସର ଲେଖିଅଛନ୍ତି ମେମାନେ ଶ୍ରୀଶିଥେ-
ଗର ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ଏମତି ସଂପ୍ରାପନର ସେ
ତମିଲାର ହେଉଥାନ ଦର୍ଶାର ଅଛନ୍ତି ।

ଅଛକାଳ ଯେମନ୍ତ ଏ ଅହରରେ କୁଷ୍ଠ-
ଗ୍ରେମରେ ଅନେକ ମୋକଷର ମୂଳ ହେଉଥିଲା
ବଲିକାରେ ମୟ ସେହିତ୍ୟ ଦେବାର ହେ-
ଜାୟାଏ । ଏଠାରେ ଜବମରେ ମାସ ଜାଗା ମୁଖ
ରେ ଗୋଟି ହେବା ସ୍ଥାନରେ କ ୧୨ ଶ
ମରଖୁଲେ ଏଥି ନାହିଁ କ ୧୩ ଶ ମନୁଷ୍ୟର
ବେବର କରିବେଗରେ ମୂଳ ହୋଇଥିଲା ।

ହନ୍ତୁଷ୍ଟେ ଅଧିକ ଜଣେ ପଥଦ୍ୱୟରକ ଲେ-
ଖିଅଛନ୍ତି ସେ ମହାମାନ୍ୟ ଲତା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ବେଶର ଅଳ୍ପରେ କ୍ରମୀ କରିବା ସମୟରେ
ଗୋଟିଏ ଶାନ୍ତିଯାତ୍ମକ ମେହନ୍ତି ତ

ପଲମହାର ଦୀଶ ଦେଖି ସବୁ ଥୋଇ
ଦେମାନକୁ ୫୧୦% କା ପାଇବେହିକ ଦେଲେ ।
ଯେତେ ଲାଗୁଥାଏବ ଏଠାରେ ସରଜାର ବାର୍ଷି-
କମ୍ ଓ ବିଶାଳଦୂମାଳ ଦେଖିବାକୁ ଅଭିଭୂତ
ଦେଖିବାରୁ ବୌଦ୍ଧ ଦେଲେ ନାହିଁ କାହିଁ ?
ମୃତ୍ୟୁ ଭାରିତାକଙ୍କ ଘର କାଷ୍ଟକଣ୍ଟ ଡାଢ଼ି
ବମେରର ସେଇଥ ବିଷ୍ଟ କେଉଁଥିରୁ ।

କଲବାରେ ବାବୁ ଅଗମର ନିଧି ସେଇପାଇ
ବିଷ୍ଣୁ ହୋଇଥାଏଛନ୍ତି । ଏଥର ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ
କଣେ ଦେଖାଯି ରେବ ହେଲେ ବଢ଼ ଉତ୍ତମ
ହେବ ।

କୃଦିତଖାଲପୁର ସମ୍ବାଦ ପ୍ରଗତି ଯେଉଁ
କେବଳମାନେ ମେଘ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ
ଅପସ୍ଥିତ ସ୍ଥାବାର କରିବାର କଣେବେ ନା । ସ
ରେଣ୍ଟାଏ କାଷବାଗର ଦିନ ଧାଇଅଛନ୍ତି । କୁ
ଳର ଶିଳ୍ପମାଳକୁ ଏହେ ଟୋନ ଦିନ ଦେବାର
ଜଟିଲ ହୋଇ କାହିଁ କିମେଣ ସେମାନେ ଏ-
କମୀସ ହାତରେ ଥିଲେ ।

ହନ୍ତୁପେଟ୍ରି ଅଚ୍ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସେ ସବା-
ଏ ଗୁରୁତ୍ୱ (ପୂର୍ବୀର ସାହାଯ୍ୟର ଅଚିରଳୁ)
ପ୍ରଥମେ ମହାଶ ଓ ଧ୍ୟ ଲେଖାଏ ଓ ଉଚ୍ଚ ଉତ୍ତାର
ଓ ଧ୍ୟ ଲେଖାଏ ଦଶ ହୋଇଅଛି । ଏଥିପାଇଁ
କରିବାରେ ଘୁରଳ କଣ୍ଠ ଗମ୍ଭୀର ହୋଇଅଛି ।
ପାଞ୍ଚଜାରେ ମହାଶ ଧ୍ୟାବ ଲେଖାଏ ବିଦ୍ୟୁତ୍
ହେବାଯାଏ ।

କଲକାରେ ଏହି ମାସରେ ଯେଉଁ ମିଳି
ବିଦ୍ୟାର ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ ପ୍ରାୟ
ଟ ମୁଣ୍ଡ ଗ୍ର ଚିପଟ ଉପପ୍ରିକ ହୋଇଥିଲା ।
ଏହି ମଧ୍ୟରେ ଅଛେବ ବୃତ୍ତାବ୍ଦ ଦେଶୀୟଙ୍କୁ
ବ୍ୟାକ୍ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରିବାରେ । ମଧ୍ୟାହାତ୍ତବ
ଗବର୍ନ୍ମର କେନରିକ ଓ ଲେଫ୍ଟନେଂଶୁ ଗବର୍ନ୍ମର
ଦେଶୀୟ ବିଳବାରିବର ବିଜେଷ ତ୍ରିମାତ୍ରା
ବର୍ଷାକର୍ତ୍ତରୁ ଓ ଲେଫ୍ଟନେଂଶୁ ଗବର୍ନ୍ମର ବର୍ଷାକର୍ତ୍ତର
ଯେ ମର୍ତ୍ତି ତଥ ଦେଶୀୟଙ୍କୁ
ସେମନ୍ତ ଗୁଣପତି କଲ କରାନ୍ତି ବୁଦ୍ଧିର
ମୋର ତଥ ବର୍ଷାକର୍ତ୍ତରେ ସେମନ୍ତ କାହାକୁ
ଏକାକିରେ ଅନ୍ୟକ ମହୋଯୋଗୀ ହେବାର
କୁଠିବ ।

କଥକ ହୁଅଇଯେ ହୋଲବାର ମହାରାଜାଙ୍କ
ନୂଗାକଳବେ ପ୍ରତ୍ଯେ ହୋଇଥିବା କେଇସବ
ନୂଗାର କମ୍ପନା ବିଲକର ସେହିରଣ୍ଡାଙ୍କ କବତବୁ
ପ୍ରେରଣ ହେବାରେ ଏ ଭାଷା ଦେବୁ ଅଛନ୍ତି
ହୋଇଥିବା ।

ଲିପୁକର ଟେଣ୍ଡର ଏ ହନ୍ଦାଦିବସରେ ଜେମୀ ଅଛି
ଯେ ଲିର୍ତ୍ତରେବସାଙ୍ଗ ବାର୍ଷିକ ଅସ୍ତିତ୍ବରେ ଲାଗୁ
ହେବା ଅଛି । ବିଳକରେ ଏକାଦଶ ଧରଣାଲାଭ
ଦ୍ୱାରା ଅବଶ୍ରୁ ସେଠାର ଉଚ୍ଚତା ବାହୁଦିକ ନ
ହେବ ।

ବିଦେଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେ ବେଳାନ୍ତକୁଳରେ କଟେ
ପ୍ରସଲିଗ୍ନାକ ଜୀବିତ ପ୍ରକଳ୍ପ ବିଶ ଯୋଗାଇବା

ତୁମ୍ହାରା ନିଜ ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗରେ ଅଚେଳକଷ୍ଟ । ତଥା
ଉପାର୍କ୍ତର ବରାପାହି । ଆଜି ଦେଖିଯୁ କୋଣ-
ମାହେ ମଧ୍ୟ ଅଛେବଟକା ଲାଗ ବରାପାହିରୁ ।
ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗ କାହାର ବନ୍ଦାଜାମ କାହାର ପକ୍ଷରେ
ପୁଣ୍ୟମାସ ହୋଇଥାଏ ।

ମସ୍ତୁରରେ କର୍ଣ୍ଣାତ ଫୁଲ ଉପରେ ହାଲ
ଜଳବର ଯାହା ଅଦ୍ୟ ହେଉଥିଲ ଶ୍ରାନ୍ତ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅନୁସ୍ଵାଧନମେ ନବର୍ତ୍ତମେଷ୍ଟରୁଷ୍ୟ
ଜାହା ଭାଗୀ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏଥର ଏଠା
ଗାଠକମାନେ ତାଣିପାଇବେ ଯେ ଗବର୍ନ୍ମମେଷ୍ଟ
ଜଳବରର ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ ।

ମସ୍ତୁରରେ କେତେବୁଦ୍ଧି କୃତବିଦି
ବ୍ରାହ୍ମଣ ସେଠା ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରେଣାତେ ପଥ
ଭାବୀର ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଅଛନ୍ତି । ସେଠା
ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତଥି ସ୍ଵର୍ଗରେ ଗ୍ରେଣାକୁକୁ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟରେ ଅହାର ବ୍ୟକ୍ତି
କାର ଭଲଭ କାହିଁ । ଏପ୍ରକାର ଗ୍ରେଣାରେ ଦିଲା
ଭାବର ଭଲଭ କଣ୍ଠର କଣ୍ଠର ଅଛନ୍ତି ଅମେରି
ମାନେ ଅଗାରେ ଯେ ଭାବର ଭଲଭ ବନସ୍ବି
ପ୍ରାକର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଶୁଦ୍ଧପ୍ରକାର ପରିଷର ଗ୍ରେଣା-
ପଥର ଅହାର ବ୍ୟକ୍ତିକାର ବରନ୍ତୁ ଜାହାହେଲେ
ଅନେକ ଉନ୍ନତି ହେବାର ପମ୍ବାକଳା ।

୧୦ ଏତୁକେବେଳଙ୍କ କେବେଳଙ୍କ ଅକ୍ଷରଙ୍କ
ହେଲୁ ଯେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟବିଗବର୍ତ୍ତମେସୁ ଏହିଥ ବିଜ୍ଞା
ପକ୍ଷ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି କି ଶିଖାବିଶ୍ୱଗର କୋଣିଧି
ପ୍ରବାର ପଣ୍ଡାରେ ଉତ୍ତାର୍ଥ ନ ହେଲେ କେହି
୫୩୮ କାର ଅଧିକ କେତନର ବାର୍ଯ୍ୟରେ
ବିସୁର ହୋଇ ପାଇବ ନାହିଁ ।

୨। ପ୍ରୟାମନଗର (ମୂଳୋଯୋତ୍ତ). ଶ୍ଵେତଚନ୍ଦ୍ର
କିଛିରେ ଗୋଟିଏ କୁଳାକଳ ପୀତ୍ର ପ୍ରାସିତ
ହେବ ବା ହୋଇଥାଏ । ବେଳେବ କଣ ବଡ଼ା
ଇଂରାଜ ନିଲ ଗୋଟିଏ କୁଞ୍ଚାମ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ଏହା କୁଞ୍ଚାମର ମଳଥଳ ଦିଗଲକ୍ଷ ଠକା । ଏ
ଏଥର ଏହା ଧରାର ଦାମ ୫ ୧୦୦ ଟଙ୍କା
ଏହି କଲରେ ୧୯୫୦ ଚରଣୀପୁର ସର୍କାର
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ । ଏହା ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ
ବେଶର ବସ୍ତୁର ଲାଭ ହେବ । ଯେବେ ଏଥାର
ଅନ୍ତରୁ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଟିଏ କର ଏ ବେଶରେ
ପ୍ରାସିତ ସ୍କ୍ରିବ ଲେଖବେ ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ
ଏକାବେଳେ ବଢ଼ ହେବ ଏହା ଏ ଧେରର
ଧଳକଳି ମଧ୍ୟ ହେବ ।

କଣ୍ଠେ ପାଦ ମେଉବେଳେ ଘେରେ
ନେଇଛ ହୋଇଥି ଅପରିଷ୍ଠ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ପୁରବାନାଥ ସୁଧା କୃତ୍ତିବ ଦିନମରର ଗୋଟିଏ
ଅମୋଦ ଜୀବନର ଆଦ୍ୟାର କରିଥିଲୁ ।
ଯେ ପ୍ରଥମେ କୃତ୍ତିବ ଦିନମରର ଅଳେକ ପ୍ର-
ବାର ଜୀବନ ପ୍ରୟୋଗ କରି କୁରବାର୍ତ୍ତ କୋ-
ହବାର ପରିମେଷରେ “ଲାଭବାର୍ତ୍ତିଶୀ”
ପ୍ରୟୋଗ କରି ଦେଖିଲେ ଏଥରେ ଅର ଅ-
ରେଗନର ହୁଏ । ସେ ଏହାଦ୍ୱାର ପାଇଁ ଏହି
ଗଛ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅବେଳି କରିଥିଲୁ । ସେ
ବହନ୍ତି ଲାଭବାର୍ତ୍ତିଶୀର କଷ ଜାର କରିବାର
କ୍ଷମଣୀ ଅଛି । ବୋଧ ହୁଏ ସର୍ବବିଷରେ ପୂର୍ଣ୍ଣମ୍ବା
କରି ଦେଖିଲେ କାର୍ଯ୍ୟ କୋଇ ଥାରେ ।

୪ । ଅବାଗରେ ଫଳ ଫଟେ ଏକଥା ମେ-
ଷ୍ଟେ ନିଅଖ ବୋଲି ଘଣ୍ଟାସ କରନ୍ତି । ଅବାଗରେ
ମେଘ ବିକୁଳ ହୁଏ, ବିକୁ ପଡ଼େ, ଏ କଥାହିଁ
ସଜ୍ଜ । କିନ୍ତୁ ଅଛବାଲ ଅବାଗରେ ମଧ୍ୟ ଅ-
ନେବ ବନ୍ଧୁପାର ହେଉଥାଇ । ହୃଦୀ ଅମେର-
ବା ଦେଶରେ ଉଦ୍‌ବିଟି କଗରରେ ଅବାଗ
ଉପରେ ବେଳୁନ୍ଦରୀ ମଧ୍ୟରେ ମୋହିଏ ବିବାହ
ବାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣମୁହଁ ହୋଇଥାଇ ବାହେବ ବହୁ ସୁନ-
ରେ ରହନ୍ତି ଅମ୍ବେମାକେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା
କରାଯାଇ ।

* । ଏଲୁହାବାଦି ମିଛିଶାପାଳଟୀ ଏହିହିଁ
ଜେତିବ କୁଞ୍ଜ କରିବ ପ୍ରଗ୍ରହ କରିବିଲୁ
ଯେ ଯେଇଁ ସମୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଏଲୁହାବାଦି
ବିରଳ ବର୍ତ୍ତନ ହେବାକୁ ବୌଧବି ପ୍ରବାର ଅନ୍ତରେ
ନିରପଦ ପ୍ରାସି କରିବେ, ସେମାନେ ଯେଠାରେ
ଚିକିତ୍ସା ଅଥବା ଔଷଧାଲୟ ହାର୍ଷକ ବର୍ଷ
ପାରିବେ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବନ୍ଦି ଉପେକ୍ଷାଗୁଡ଼କୁଳ ସୂର୍ଯ୍ୟପରି-
ଶୟ ଜୀମକ ସୁମ୍ଭବ ଶଣ୍ଠିର ସଂଗୋପକ ହୋ-
ଇ ଯଦ୍ବାରୁତ ଅଛି । ଗ୍ରାହକମଣ ଅଳ୍ପଦିନରେ
ପ୍ରାୟ ହୋଇ ପାରିବେ । ଇହ ।

ଶ୍ରୀ କର୍ମଚାରୀ

४८५

ଗ୍ରା ଅମାର ଜାତ ଅନ୍ଧମୋଳ ବିଜୟା । ୫
ଗ୍ରା ସବା ଦିନେ ଥିଲା ଆଂଶକ । ୬ ୫
ଗ୍ରା ପ୍ରେମମୋହତ ଶାରୀ ପାଗୀମ । ୬୦

ଏହି ଉତ୍ତରାଧିକ୍ଷମ ସମ୍ବଲପିତା ଦିଗ୍ବିନ୍ୟାଶକାରୀ କଷତିପାତ୍ର ଶାନ୍ତିକାରୀ ହେଲୁ ଯେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା